

[Krog.]

de 19 Mill. Kr., som beregningsvis er medgaaet til Alders- og Invaliderrentenyderne, falder bort, saa bliver der alligevel Tale om en Forbedring af deres økonomiske Kaar paa godt 60 Mill. Kr. Begrundelsen for at lade Rabatkortordningen i sin Helhed bortfalde er jo de ændrede Beskæftigelsesforhold, de stigende Lønninger og den forbedrede Arbejdsløshedsunderstøttelse, som er vedtaget nu i Vinter.

I det hele taget vil jeg gentage, at den foreslaaede Forbedring vil faa afgørende Betydning: Der er Stigning i Grundbeløbene, og der er Stigning i Fradragene, saaledes at det nu er muligt ved at forøge den selvskabte Indtægt at forbedre de Kaar, en Aldersrentenyder kan faa. Jeg vil henstille til de ærede Ordførere, som har fremført denne Kritik, der rammer langt over Maalet, at de indrømmer, at Forslaget betyder et Fremskridt, og gaar ind i et Arbejde i Udvalget, der er mere sagligt end den Kritik, der her er fremført.

Jeg skal med disse faa Ord paa ny anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Ragnhild Andersen: Det ærede Medlem Hr. Krog paastaar, at det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansens Tale er Fup. Maa jeg dertil bemærke, at efter min Mening er 2 og 2 stadig 4. Ifølge Forslaget bliver Merudgiften til Aldersrenteordningen ca. 80 Mill. Kr., men naar man samtidig indtager Rabatkortordningen, der andrager 50 Mill. Kr., og Eengangstillæggene, der er blevet udbetalt i Løbet af det sidste Aar, saa faar man 97 Mill. Kr. paa den anden Side i Regnskabet, og 97 Mill. Kr. maa vel være 17 Mill. Kr. mere end 80 Mill. Kr., altsaa sparer man paa det sociale Budget 17 Mill. Kr. Det kan ikke bestrides, selv om alle Millionerne ikke spares med Hensyn til Aldersrentenyderne, men en Del af dem tages fra andre, nemlig den Del af Rabatkortudgifterne, som gaar til andre daarligt stillede i Samfundet.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen forstaar ikke det Synspunkt, jeg har givet Udtryk for: at Lovforslaget tager med den ene Haand, hvad det giver med den anden. Jeg sagde allerede i Gaar, at dette Synspunkt antagelig ikke vilde blive taget for gode Varer af Regeringen, men at Aldersrente- og Invaliderrentenyderne saa afgjort er af den Opfattelse, at det, de fik udbetalt i Sommer, og det, de fik udbetalt i Januar og April i Aar, var Forskud — paa Grund af de daarlige Vilkaar, de havde — paa den gode Ordning, der skulde komme,

og som de nu gennem Aar har ventet paa. Og hvad angaar Rabatkortene, kan det ikke nytte at ville sige her i det høje Ting, at Udgiften til disse Rabatkort er en Udgift, som man ikke kan tage med ind i Aldersrenteberegningerne. Gennem en Aarrække er disse Rabatkort blevet udleveret til Aldersrentenyderne, de har været en Del af deres Indtægt, og derfor kan man ikke bortforklare, at man, naar man ophæver Rabatkortordningen, indkasserer 19 Mill. Kr. paa denne Konto fra Alders- og Invaliderrentenyderne.

Det glæder mig, at den ærede konservative Ordfører (Hans Thyge Jacobsen) var indforstaaet med, at Kvinder burde have lige Rente med Mænd. Der er altsaa et vist Haab om, at i alt Fald dette Spørgsmaal kan finde en fornuftig Løsning i Udvalget.

Det glæder ogsaa mit Parti, at det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen ser med Forstaaelse paa, at Kvinder helt ned til 55 Aar, ja, endda længere ned, fik Mulighed for at faa Aldersrente. Man ved jo, hvordan det er med Kvinder, der f. Eks. bliver Enker, naar de er i 40—50 Aars Alderen og har Børn at skulle forsørge. (Munterhed). Ja, de ærede Medlemmer tillader sig at le, men de har vel ikke befundet sig i den Situation og har maaske ikke nogen Paarørende, der kunde tænkes at komme i den Situation. Jeg kender mange Kvinder, der har henvendt sig til mig og spurgt, om der ikke er noget, der hedder Enkepension eller noget af den Art, for de har ingen anden Udvej end at gaa til Socialkontoret. Det kan naturligvis se latterligt nok ud for ærede Medlemmer af dette Ting, men for den Kvinde, som staar alene med sine Børn, og som aldrig har prøvet at gaa paa Arbejde, men har været Husmoder hjemme, kan Problemet være alvorligt nok. Derfor vil jeg mene, at man paa dette Omraade bør finde Vej til Lempelser i Udvalget, hvis der er Mulighed derfor.

Det ærede konservative Medlem, Hr. Hans Thyge Jacobsen, udtalte i Forbindelse med Aldersgrænsen for Aldersrentenydere, at det vilde være rimeligt, om den kom op paa 67 Aar, og at dette vilde være i Overensstemmelse med det nordiske Fællesskab. Det viser jo, at saadan noget som nordisk Fællesskab kan bruges til lidt af hvert. Jeg ved ikke, hvor meget og hvad det ærede Medlem lægger i det nordiske Fællesskab, men jeg ved i hvert Fald saa meget, at hvis man vil prøve at gaa ud til Aldersrentenyderne og fortælle dem, at de nu i Kraft af det nordiske Fællesskab skal have sat Aldersrentegrænsen op til 67, saa